

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. október hó 20. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2016. évi június hó 23. napján kihirdetett 3.B.67/2016/19. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A Fővárosi Törvényszék 32.Bk.904/2012/8. számú végzése a Fővárosi Ítéltábla 3.BPKF.10765/2014/3. számú végzésével emelkedett jogerőre.

A Nyírbátori Járásbíróság 2.B.112/2014/12. számú, illetve a Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.881/2014/7. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását tekinti elrendeltnek.

A bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezés a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság 15000/359-104/2015.bü. számú ügyét érinti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 203 815 (Kettőszázháromezer-nyolcszáztizet) Ft, melyből a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege 180 365 (Egyszáznyolcvanezer-háromszázhatvanöt) Ft, míg 23 450 (Huszonháromezer-négyszázötven) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogva tartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 10 000 (Tízezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül súlyosítás végett jelentett be fellebbezést, a védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett a vádlottal együtt. A fellebbviteli főügyészség fenntartotta a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést, illetőleg az ítélet tényállásának pontosítására tett indítványt.

A vádlott az ítéletáblához eljuttatott beadványában az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét kifogásolta, ennek kapcsán pedig lényegében az ítélet megalapozatlanságára utalt. Az ítéletáblán megtartott nyilvános ülésen a védő fellebbezése indokát elsődlegesen hatályon kívül helyezés és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn.

Az ítéletábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás megalapozott, az csupán kisebb részben szorul elírás folytán pontosításra a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja alapján:

Az ítélet 3. oldalán az előzményi elítéléseknél 2. pont alatt szereplő Nyírbátori Járásbíróság 2.B.112/2014/12. számú ítéletének kelte helyesen 2014. október 2.

Az ítélet 6. oldal 1. bekezdésében a főügyészség hivatkozott határozatával jelen ügyben a rendőrség által lefoglalt bűnjelek közül a 3. sorszám alatti baltanyél lefoglalását megszüntette és annak kiadása felől határozott.

Az így pontosított tényállás megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetése kifogástalan és cselekményének minősítése is törvényes.

Mivel a vádlott kifogásolta az elsőfokú bíróság eljárását eljárási szabálysértés okából is, az ítéletábla külön kitér arra, hogy ... tanú, mint a vádlott fiának élettársa a Be. 82. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott okból (tekintettel a Btk. 459. § (1) bekezdés 14/a. pont alapján - 9. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 16. oldal) törvényesen tagadta meg a vallomástételt, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan a nyomozati vallomását sem tudta értékelni, figyelembe venni a bizonyítékok körében.

Az elsőfokú bíróság az összes szükséges bizonyítást felvette az ügyben, a bizonyítékokat részletesen számba vette, értékelte egyenként és összességükben, körültekintően eleget tett indokolási kötelezettségének, részletes indokát adta annak, hogy mely tényeket miért rögzített a tényállásban, milyen bizonyítékok szolgáltattak alapul a tényállás megállapításának. Nincs tehát olyan eljárási szabálysértés, amely az ítélet megalapozatlanságához vezetne. A megalapozottan megállapított tényállásból a vádbeli cselekmények időrendi sorrendiségét kifogástalanul követni lehet, egyértelműen kiderül az ítélet 4. oldal utolsó bekezdéséből, hogy miután ... sértett látta élettársa, ... bántalmazását, ezt követően szállt ki a gépkocsiból magához véve a személygépkocsi ülése alól az 55,5 cm hosszú, 35 dkg tömegű, 23-25 mm vastag, 45 mm széles fa baltanyelet.

A vádlott a gépkocsiból kiszálló ... sértett felé fordult és őt egy esetben ököllel arca jobb oldalán, közepesenél nagyobb - nagy erővel megütötte.

Az ítélet 5. oldal 1. bekezdése tartalmazza, hogy ... sértett a feszítővassal rátámadó vádlottat az őt ért támadás folytán is baltanyéllel a bal csípőtájékán, a bal csuklóján és a bal felkarján közepes erővel megütötte, melynek következtében a vádlott zúzódásos sérüléseket szenvedett.

Avádlt mindeközben ... sértett a fejteteje baloldalán, közepesnél nagyobb - nagy erővel ütötte meg, amely miatt ... sértett feje erősen vérezni kezdett, ezért avádlt felhagyott a további bántalmazással, majd visszament az udvarára. (Elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdés.)

Az első fokú ítélet teljes körűen taglalja, hogy ... sértett avádlt általi bántalmazása következtében milyen sérüléseket szenvedett, az állkapocstörés gyógytartamát illetően pedig a törvényszék azt is rögzítette, hogy a tényleges gyógytartam miatt kb. 9 hétben határozható meg. E körben az igazságügyi orvosszakértői véleményben rögzítetteket is figyelembe vette.

Az első fokú ítélet azt is tartalmazza, hogy avádlt milyen sérüléseket szenvedett el, azoknak pontosan mennyi volt a gyógytartama.

A helytállóan megállapított ítéleti tényállás utolsó bekezdése helyesen jelöli meg a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség ...cel szembeni nyomozást megszüntető határozatát súlyos testi sértés büntetének kísérlete miatt jogos védelem címén.

A kifejtettek értelmében az ítélőtábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ítéleti tényállás további kiegészítése vonatkozásában. A megalapozott tényállásból egyértelműen következtetést lehet levonni arra, miszerint éppen a vádlott volt az, aki rátámadt ... sértetre. Az eseményekből nem lehet olyan következtetést levonni, hogy jogtalan támadás érte volna a vádlottat, mely miatt jogos védelmi helyzetbe került volna.

A törvényszék kifogástalanul jutott arra a következtetésre, hogy amikor a vádlott a nála lévő vasrúddal szándékosan bántalmazta ... sértett fejét, szándéka kiterjedt magára az életveszélyre, tisztában volt azzal, hogy cselekményével súlyos, életveszélyes sérülést is okozhat és ebbe belenyugodva cselekedett, vagyis cselekményét eshetőleges szándékkal követte el.

A vádlott cselekményének életveszélyt okozó testi sértés büntetéként történő minősítése (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata) törvényes.

Eljárási szabályszegés hiánya okán, továbbá megalapozatlanság hiányának okán a vádlott és védője által hatályon kívül helyezés, illetőleg új eljárásra utasítás érdekében bejelentett fellebbezés eredményre nem vezethetett. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a felülmérlegelés tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezés sem vezethet eredményre (Be. 352. § (1), (3) bekezdéséből következőleg).

Az első fokon eljáró törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csaknem kimerítően felsorolta, a súlyosító körülményeknél azonban pontosítandó, hogy a hasonló testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottsága a súlyosító körülmény. Nyilván leírási hiba folytán került be az ítéletbe az élet elleni bűncselekmények megnevezés tévesen.

Az enyhítő körülmények közül mellőzni kell azonban a kiskorú gyermekekre történő utalást, ugyanis a Kúria 56. BK. vélemény II/4. pontja értelmében enyhítő körülmény, ha az elkövetőnek tartásra, illetve nevelésre szoruló hozzátartozói vannak, ez azonban nem vehető figyelembe annak javára, aki gondoskodási kötelezettségét nem teljesíti.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette bűncselekmény büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 5 évben határozható meg. Helytállóan jutott arra a következtetésre

az első fokon eljáró bíróságnak a súlyosító és enyhítő körülmények mérlegelése után, miszerint a büntetésnek a Btk. 79. §-ában meghatározott célja a Btk. 80. §-ban megfogalmazott büntetéskiszabási elvekre is figyelemmel, a vádlottal szemben a középértéket meghaladó 6 évi szabadságvesztés és 6 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásával érhető el. A középértékes büntetés kiszabásától történő eltérést a bíróság részletesen megindokolta a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel. A kiszabott büntetés szolgálja a fokozatosság elvét is, annak lényeges súlyosítása vagy lényeges enyhítése nem indokolt.

A büntetési tételkeret középértékét irányadónak tekintő szabály nem érinti azt, hogy a bíróságnak a törvényben írt kereteken belül, az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabnia a tetтарыos büntetést.

Amennyiben a bíróság a határozott ideig tartó szabadságvesztést nem a középérték körüli tartományban szabja ki, hanem attól lényegesen eltér, számot kell adnia arról, hogy ezt milyen szempontokra tekintettel tette (BH.2001.354.).

A törvényben tükröződik a jogalkotónak az az elvárása is, hogy a bíróság adjon kimerítő indokolást a tételkeret adta lehetőség kihasználásáról.

Az ítélet indoklásában a kiszabott büntetést mindig indokolni kell (Be.258. § (3) bekezdés e) pont), de külön a középértéktől eltérő büntetés kiszabását akkor kell kimerítően megindokolni, ha az eltérés jelentős.

A bíróság ugyanis jogosult annak mérlegelésére, hogy a törvényi büntetési tétel keretei között milyen büntetés áll arányban a bűncselekmény tárgyi súlyával, az egyéb enyhítő és súlyosító tényezőkkel (13/2002.(III.20.) AB határozat).

A büntetéskiszabás körében hasonló jellegű ügyekben az ítéletábla a fentiekben részletezetteknek megfelelő álláspontját már kifejtette Bf.I.512/2016/9. sz. ítéletében.

Az ügyész által súlyosítás érdekében, illetőleg a védelem által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések sem vezethettek eredményre.

A büntetés kiszabására a vádlottal, mint visszaesővel szemben helytállóan került sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is túlnyomórészt helyesek, azonban néhány helyen a rendelkezések pontosítása vált szükségessé a következőképpen:

A feltételes szabadság megszüntetése kapcsán felhívandó a Fővárosi Törvényszék mellett a Fővárosi Ítéletábla, illetőleg a Fővárosi Ítéletábla ügyszáma is.

Az utólagosan végrehajtani rendelt büntetést érintően indokolt részletezni, miszerint az 1 évi börtönbüntetés 2 évi próbaidőre volt felfüggesztve.

A bűnjelek egyértelmű beazonosíthatósága érdekében elkerülhetetlenné vált megjelölni az ügyben eljáró nyomozó hatóságot és ügyszámát.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét számítási hiba folytán nem pontosan tartalmazza a bírósági ítélete, illetőleg a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegénél is elírás történt, valamint az állam terhén maradó 23 450 Ft bűnügyi költség feltüntetése elmaradt. Az államot terhelő bűnügyi költség a vádlott orvosszakértői vizsgálata kapcsán merült fel és ezt a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az ítéletábla nem terhelte a vádlottra.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a törvényszék ítéletét, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 372. § (1) bekezdése értelmében.

Az előzetes fogva tartásban töltött további idő beszámításáról a Btk. 92. § (1), (2) bekezdései alapján döntött.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a másodfokú eljárásban a Be. 381. § (1) bekezdése és 338. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2016. október 20.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.67/2016/19. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2016. október 20.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke